

An aerial photograph of the Karensmindeskolen school campus. The school buildings are a mix of yellow and brown, with brown roofs, arranged in a U-shape. A large green field with a red track is visible to the right. A river flows through the bottom right corner. The surrounding area is lush green with trees and other buildings in the distance.

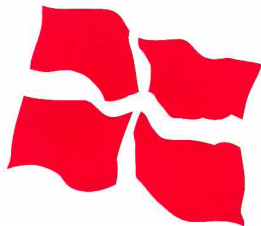
Karensmindeskolens
25 års
jubilæum
2002

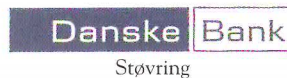
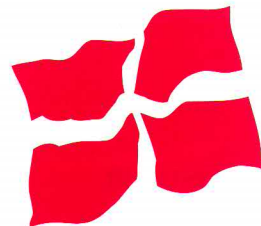
Indhold:

Festskrift	side 5
Tillykke med de 25 år	side 6
Indlæg fra tidligere og nuværende ansatte	side 8
Karensmindegården - Karensmindeskolen	side 16
På strejftog i Karensmindeskolens historie	side 19
Indlæg fra tidligere og nuværende ansatte	side 26
Karensmindeskole sangen	side 33
Det første stik - men ikke det sidste	side 34
Karensmindeskolens fødselsdagssang	side 35
Skolens ansatte 2002	side 36

Festskriftet, og øvrige aktiviteter i anledningen af jubilæet er støttet økonomisk af:

- der er desuden søgt støtte af Støvring kommune

Festskrift i anledning af Karensmindeskolens 25 års jubilæum

Hermed modtager du Karensmindeskolens festskrift i anledningen af 25 års jubilæet.

Selve jubilæet er blevet fejret på forskellig måde:

Torsdag den 15. august

- hejste vi flaget ud for skolens hovedindgang. Alle skolens elever og lærere sang den nye jubilæumssang, som Hanne Jørgensen har udarbejdet. (se bagerst i skriftet).

Herefter var der korte taler af skoleinspektøren, borgmester Anni Winther, formanden for Børne- og Kulturudvalget Peder Christensen og skolebestyrelsesformanden Susanne Grøndahl.

Endelig sendte vi godt 200 balloner til vejrs. Alle med små sedler, hvor der blev opfordret til, at finderne kunne sende en lille fødselsdagshilsen tilbage til skolen. – Disse hilsner venter vi stadig spændt på!

Herefter var der tre samlinger i løbet af formiddagen, hvor de enkelte afdelinger af skolen, fik et lille lysbilledforedrag af Leif Pedersen, hvor skolens historie blev belyst – krydret med små anekdoter, fra de mange år, Leif har delt med skolen.

Fredag den 16. august

- indbød skolen alle nuværende og tidligere

medarbejdere til en festlig sammenkomst. Dels med rundvisning sidst på eftermiddagen og dels en aftenfest.

Torsdag den 12. september

- afholdes jubilæumsskolefesten for alle elever og forældre. Denne aften bliver temaet "Fra Røde Mor til Rollo og King" belyst på forskellige måder, og aftenen slutes af med festfyrværkeri.

En gruppe af tidligere og nuværende medarbejdere, er blevet tilbudt, at bidrage, med et lille indlæg om noget af det de husker, som noget særligt, fra deres tid her på Karensmindeskolen. Det har mange sagt ja til, og det er netop grundstammen i dette lille hæfte om skolen.

Leif Pedersen har ydet en stor indsats i forhold til ideer, opsamling og bidrag fra hans meget omhyggelige arbejde med at gemme tekster og billeder fra skolens liv i de 25 år.

Det er også Leif Pedersen, der har skrevet "På strejftog i Karensmindeskolens historie".

Indlæg fra tidligere og nuværende ansatte

Jette Poulsen

**Ansæt på Karensmindeskolen som lærer
1981-2001**

I dag: Viceinspektør på Karensmindeskolen

På Karensmindeskolens 25 års fødselsdag vil jeg gerne skrive et par ord.

Jeg startede som ung nyuddannet lærer på skolen for 21 år siden. På skolen mødte jeg nogle unge engagerede lærere, og jeg erfarede, at lærerne allerede dengang forstod sig på kollega supervision, føl-ordning overfor nye lærere og team-samarbejde. Alt sammen tiltag som styrkede min lyst til at arbejde i folkeskolen.

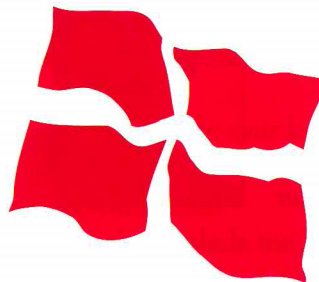
Skolen har i årenes løb flere gange ansat nye unge lærere, og sidste sommer måtte vi ansætte ikke mindre end fire unge friske damer på skolen, da Leif Pedersen stoppede. Leif Pedersen, Ole Bove, Else Mortensen og Henning Jensen har alle valgt at stoppe deres virke på skolen, mens de endnu var unge.

Min konklusion er, at Karensmindeskolen i dag kun har unge lærere ansat. Skulle vores ansigter ikke afspejle dette faktum, så kom på skolen og iagttag vores hverdag. Lærerne skal som undervisere hele tiden følge med udviklingen i samfundet - en udvikling med fart på. Politikere igangsætter nye tiltag på skoleområdet, og nye metoder opstår indenfor fagene, så lærerne må bevare evig ungdom for konstant at være omstillingsparate. Og det er vi!

Til jubilæumsfesten d. 16. aug. var de ansatte, der gennem tiden har sagt farvel til skolen, også inviteret med – og de virkede sandelig også friske og ”unge”!

En oplevelse fra hverdagen, som jeg har lært noget af.

Jeg var på lejrskole i Norge, og alle skulle rapelle 40 m ned ad en klippe. Instruktørerne bad et par klassens store drenge om at gå først, men da tårerne stod højt i deres øjne, trådte to af de stille piger frem og tilbød at være de første. For pigerne betød det umiddelbart ikke noget, men efter denne dag så vi andre på dem med nye øjne. Vi så en side hos dem, som vi ikke havde kendt tidligere. Vi lærere skal huske altid at have øjne og sind åben for, at en elev har styrkesider vi måske endnu ikke har set. Vores opgave er at bringe dem i situationer, hvor de kommer frem..

Jette Poulsen

Svend Møller

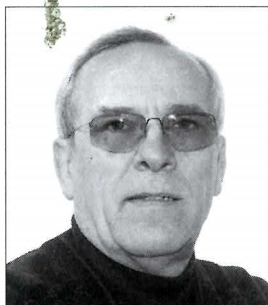
Skoleinspektør 1977 – 1985

I dag: Generalsekretær i Dansk Firma Idræt

Af mange sjove og pudsige oplevelser har jeg valgt at bringe denne lille sandfærdige historie fra det virkelige liv.

En dag jeg havde være nede at undervise 6.a i religion i den ældste bygning, går jeg snakkende med klasselæreren Birgit Bak forbi det nuværende lærerværelse og tilbage til mit kontor. Jeg havde ikke været der længe, da gangvagten Jette Poulsen kommer med Martin....fra 3. klasse og spørger mig, om det kan være rigtigt, at jeg havde givet Martin lov til at sidde på radiatoren på gangen (en af de få ting der var forbudt). Det havde jeg naturligvis ikke, hvorfor jeg udbad mig en forklaring fra Martin, som gav dette svar; "Ja, men Møller. Du gik da lige forbi mig og sagde ikke noget".

Ja, pædagogik kan være noget mærkeligt noget.

Svend Møller

Jørgen Rasmussen

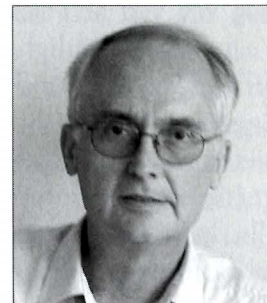
Skoleinspektør 1985 – 1986

I dag: Børne- og kulturchef i

Hirtshals kommune

Når jeg lukker øjnene op tænker "Karensmindeskolen", ser jeg: Morgen-samlingerne – hvor der (næsten) altid var en god og forventningsfuld stemning. Der blev sunget godt og livsbekræftende – og der var mulighed for en snak og et grin. Jeg er sikker på, at der herigennem er sket en værdiformidling, som eleverne fra dengang i dag forstår. Traditionen var båret af knaldhamrende dygtige lærere, der forstod at være forbilleder, uden at bringe sig i fokus.

Jørgen Rasmussen

Morgensamling

Thea Dalsgaard

Lærer på Karensmindeskolen 1977 - 1980

Viceinspektør på Karensmindeskolen 1980 – 1986

I dag: Skoleinspektør på Mariager skole

Sjove minder:

Da vi i forældrebreve før sommerferien skrev, at alle elever efter ferien skulle møde på Torvet kl. 9.00 og der så var en mor, der i ferien ringede og spurgte, om det var Torvet i Grangårdscentret?

Da vi dagen efter en forældrekonsultation, som jo dengang var uden børn, oplevede en dreng, der glad fortalte, at hans far havde taget forkert, for da han kom hjem efter en mindre god samtale på skolen, var han kommet hjem og ved en fejl hevet hans bror sovende ud af sengen for at give ham et par flade, selv om det rent faktisk var ham, der var hovedpersonen.

Og så var der sommerferiefrokosten, hvor Ana Louise Wangs børn nu var så store, at de selv ville køre til Italien på sommerferie, men Ana Louise frygtede, at den mindste allerede, når de nåede Sørup ville begynde at spørge, om de ikke snart var i Italien. Hertil en af Leif Pedersens dejlige lune kommentarer: Nå, kører I også over Sørup, når I kører til Italien?

Thea Dalsgaard

Else Mortensen

Børnehaveklasseleder 1977-1999

I dag: Pensioneret

Kære Karensmindeskole

Når jeg tænker på mine år hos dig, passerer en mængde små og store begivenheder revy for mit indre blik. Det er svært for mig at trække et enkelt billede frem.

Jeg tænker bl.a. på:

Små sjove, herlige og rørende episoder med børnene i hverdagen

Emnedage i indskolingen og på hele skolen, hvor det summede af aktiviteter i hver en krog

Den bevægede samling i gymnastiksalen, hvor vi – sammen med børnene – mindedes lærer Kristian Ravn, der døde alt for tidligt

De daglige torvemøder med sang, musik og optræden

Festlige sammenkomster med børn og forældre hvor bl.a. "Karensmindesangen" gjaldede, så dine mure rystede

Kære Karensminde, hjertelig til lykke med dine 25 år, og tak for at mit arbejdsliv hos dig blev så indholdsrigt fyldt med mange gode, glade dage sammen med børn og voksne.

En lille beretning om emneugen "Den Gamle By"

Hele indskolingsgangen var omdannet til en gade fra o. 1900. Kulisserne var bindingsværkshuse malet af børnene på tykt papir. I klasseværelserne var der arbejdende værksteder, bl.a. oldemors køkken, en legestue, hvor man frem-

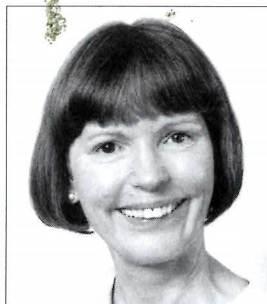
stillede legetøj som børn gjorde det på denne tid, og i den gamle gade var der endvidere en butik, hvor man blandt meget andet kunne købe et helt kræmmerhus bolsjer for 5 øre.

Torvet var omdannet til skolestue. Her mødtes man hver morgen til morgensang, og børnene blev overhørt af de strenge lærerinder. En dag i ugen var skolestuen forvandlet til kirke og vi fik besøg af vores "rigtige" præst, Jørgen Dolmer, som iført præstekjole fortalte om kirkelige traditioner.

Hele ugen mødte børn og voksne klædt på/ud som o. 1900.

Ugen afsluttedes i gymnastiksalen, hvor Per Iversen – på harmonika – spillede op til gamle sange og danse.

En emneuge, som jeg tror mange børn og voksne husker.

Else Mortensen

Ellen Christensen

Lærer på Karensmindeskolen siden 1977

I dag: 25 års jubilær og klasselærer for en 1. klasse på Karensmindeskolen

Det er meget svært at skulle beskrive en enkelt oplevelse fra mine 25 år på Karensmindeskolen. Her er , hvad der lige falder i min erindring.

Lige fra starten blev der opbygget et godt sammenhold af hele personalet. Ved afleveringen af byggeriet i 1977 var alle lærere inviteret med til en stor fest på den daværende Ny Kro. Næste dag kom en overlærer for sent; men han blev bare modtaget af inspektøren med flag.

Hver fredag blev alle lærere en time efter skoletid, og her blev der uddelt "ugens røde sodavand" til den, der havde kvajet sig mest i ugens løb. Alle de andre fik "en grøn flaske" med indhold.

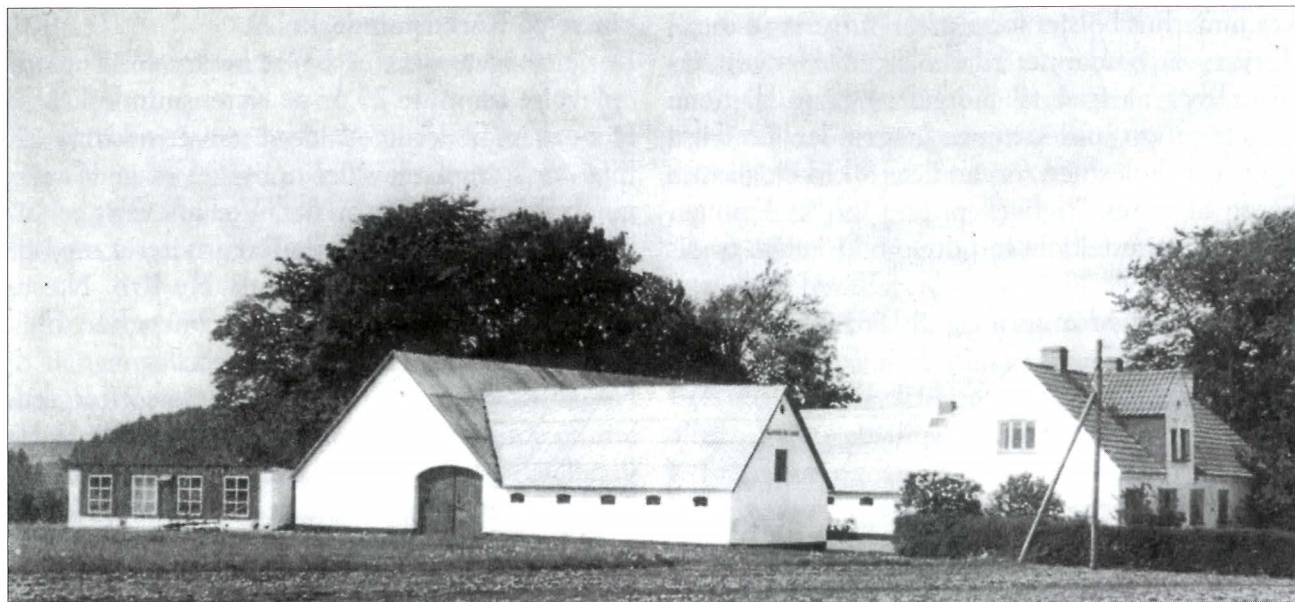
Jeg vil aldrig glemme en udflugt til Himmelbjerget. Jeg var den sidste der gik fra borde og havde sagt farvel til færgespersonalet, og båden sejlede videre. Lidt senere ude på søen kom et lyst hoved til syne – vi havde altså glemt en elev!

Min kollega Hanne Jørgensen var med, og Benny og jeg er senere blevet hovedpersoner i hendes bog "Bennys bedste dag".

Ellen Christensen

Karensmindegården - Karensmindeskolen

Om matriklen fortælles det:

Karensmindeskolen blev officielt indviet og taget i brug onsdag, den 3. august 1977. I august 2002 kan skolen således fejre sit 25 års jubilæum. Else og Christian Søndergaard fortæller om Karensmindegårdens historie (der hvor skolen ligger i dag).

Karensmindenavnets oprindelse er ukendt, men det kan jo være, at der blandt læsere findes personer, der kan forklare, hvorfra navnet stammer. Det er også ukendt, hvem der ejede gården fra 1890, da den blev opført og indtil 1917, da den

kom i familien Søndergaards eje. Christian Søndergaard blev den sidste ejer af Karensmindegården. Han blev født på gården i 1929 og han passede den for sin mor fra 1952, da hans mor blev enke. I 1955 forpagtede Else og Christian Søndergaard så Karensmindegården, inden de den 1. marts 1962 købte den.

I 1969/70 blev der bygget en ny stald og gyllebeholder til gården. Det var en stor investering for en ejendom af den størrelse. Al murerarbejdet blev lavet af en selvlært mand, som fik 100 kr. om dagen samt forplejning, hvor kosten nok var det væsentligste, da han var ungkarl. Christian

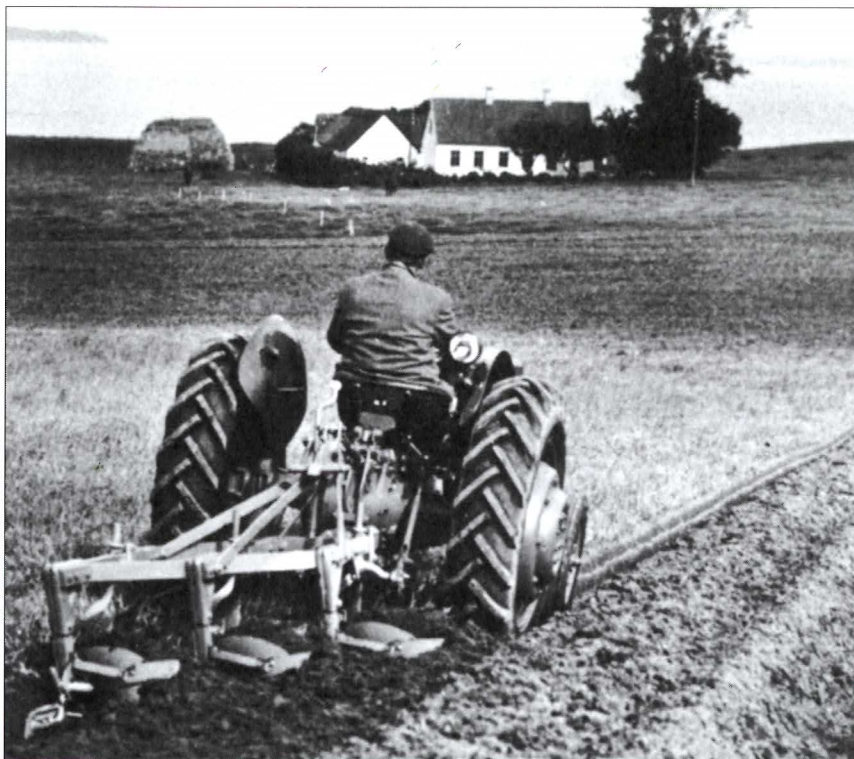
Søndergaard brugte i denne byggeperiode al den tid han kunne få tilovers for at hjælpe med til byggeriet.

Karensmindegårdens areal var på 44. tdr. land, hvoraf 30 tdr. land var agerjord, 8 tdr. land var eng og 6 tdr. land var skov. Besætningen bestod af 12 køer, 20 ungdreuger, 8 søer, 30 svin, 3 heste samt nogle høns. Hestene var nødvendig trækraft, indtil der først i 60-erne blev anskaffet en traktor – en lille grå Ferfusion.

Gården blev passet af Else og Christian Søndergaard, og af og til havde de en 14-årig dreng som medhjælp. De fortæller, at de kun holdt ferie to gange i de år, de boede på Karensmindegården. Første gang var de oppe for at malke og fodre en lørdag morgen kl. 04.00, så tog de til lufthavnen og skulle efter planen være i København kl. 9.00. På grund af tåge blev flyet aflyst, og efter lang ventetid kom de med en gammel bus, og nåede først frem til familien ud på lørdag aften. Næste gang en ferie blev arrangeret, blev den aflyst, da Else fik influenza (hun var ellers sjældent syg). Anden og sidste ferie fra Karensmindegården var også en tur til København for at

besøge familien. Da tog de hjemmefra fredag formiddag og kom tilbage søndag aften.

Else og Christian kom meget hos Stinne og Theodor Sørensen (Christians morbroder og nabo). Ud over at passe et lille landbrug var Theodor handelsmand, og så kørte han mælketuren. Christian hjalp ofte Theodor på sin ejendom med blandt andet at pløje og køre mælke- turen, når Theodor var på marked o.s.v. Der var altid nok at tage fat på. Møddingen skulle køres ud, spredes og pløjedes ned, roerne skulle tyndes ud og holdes rene, der skulle sættes neg sammen

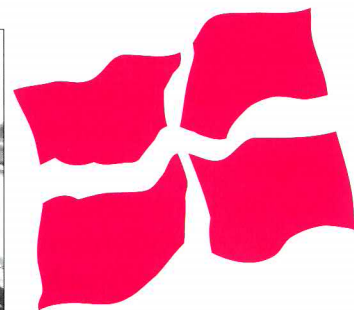

efter selvbinderen og under tærskearbejdet kunne det være hårdt og støvet at lægge neg på bræt, kartofler og roer skulle tages op og kules hen o.s.v. o.s.v.....

En kort periode blev der forsøgt med hundepdræt (Gran-danois) for på den måde at skaffe en lille ekstra indtægt til Else, men da Christian ikke ville dække udgifterne stoppede det hurtigt. Mens de boede på gården var den Mastrupvej, som vi kender i dag, ikke anlagt. Den gamle Mastrupvej gik forbi Lars Pedersens ejendom og langs med vestsiden af Mastrupsøerne. Det var først da man skulle til at bygge Karensmindeskolen, at man lavede den nuværende Mastrupvej øst for søerne, hvor en bro fører over Mastrupbækken. Vejen til Karensmindegården gik fra Hobrovej, hvor Gunnar Bechs autoværksted og villa "Tryg" ligger i dag. Det var en grusvej, og familien Søndergaard måtte selv stå for vedligeholdelsen af vejen samt sørge for snerydningen om vin-

teren. Hver dag skulle mælken (i spande) leveres nede ved Hobrovej, og der stod skiftes-pandene så klar med returmælken. Normalt foregik transporten i en lille hestetrukket fjeder-vogn, men om vinteren måtte man af og til bruge en kane. Fra Karensmindegården gik der også en markvej ned over Mastrupbækken, og den blev kaldt Hulvejen. Overgangen over Mastrupbækken kan ses i dag over for den ejendom, hvor Ebbe Nørgaard boede. Den vej blev mest benyt-tet af højskoleelever og når Else og Christian selv var ude at gå en tur. Efter salget af Karensmindegården til Støvring kommune tillod Else og Christian sig den luksus at udskifte deres sort/hvide fjernsyn med et farve-fjernsyn. Else og Christian flyttede i 1977 til "Søgaard" på Hæsumvej. Den er i dag overtaget af sønnen Ole Søndergaard. Datteren Birgit Søndergaard bor i dag på Over Bækken, mens Else og Christian bor på Mastruphøj.

Leif Pedersen.

*Karensmindeskolen,
vinteren 1980*

På strejftog i Karensmindekolens historie

1976

På byrådsmødet i februar kom daværende borgmester med et overraskende forslag til at løse den akutte mangel på klasseværelser til skolebørnene på Støvring skole. Hans idé var at bygge en svømmehal bag ved Støvringhallen og i tilknytning her til 10 klasseværelser. Det rejste en voldsom debat, også i byrådet, og allerede på marts mødet besluttedes det at tage springet og bygge en ny skole. Den skulle ligge på Karensmindegårdens arealer syd for byen, og den 19. november blev der taget første spadestik, og skolen blev opkaldt efter gården og kom til at hedde Karensmindekolens.

1977

Otte lærere fra Støvring skole og en fra Gravlev skole skulle overflyttes til den nye skole. Det var børnehaveklasseleder Else Mortensen, lærerne Ole Bové, Thea Dalsgaard, Birgit Bak, Ingrid Nikolaisen, Finn Engen, Ellen Christensen og Leif Pedersen fra Støvring skole og Poul Bech Pedersen fra Gravlev skole. Skoleinspektør blev Svend Møller, der kom fra Skader ved Aarhus. Johannes Sørensen blev pedel og Lene Schmidt blev sekretær. Allerede inden 1. etape var taget i brug, besluttede byrådet at fortsætte med 2. etape med de samme håndværkere og firmaer og uden licitation.

Det rejste en voldsom kritik fra andre håndværkere i området, og det gav anledning til meget avisskriveri.

1978

I april var der rejsegilde på 2. etape. I begyndelsen var Karensmindeskolen det eneste byggeri i området øst og syd for Mastrupbækken. Der blev vedtaget en lokalplan, som banede vejen for børneinstitutionen "Spiren".

1979

Der blev lavet et byggeprogram for 3. etape. I forhold til den oprindelige plan blev idrætsbanerne anlagt øst for Mastrupvej ligesom det også var planen, at en fremtidig idrætshal skulle ligge der.

1980

Der var rejsegilde på 3. etape i januar, og skolens elevtal voksede hurtigt. I 1977 var der ca. 170 elever, og i 1980 ville der være ca. 370 elever viste beregningerne. Thea Dalsgaard blev udnævnt til viceskoleinspektør.

1981

Det gik stærkt i disse år. Der var rejsegilde på 4. etape, og samtidig var man begyndt at bygge plejehjemmet Mastruplund og Støvring gymnasium. I nogle år omkring 1980 blev Karensmindeskolens skolebibliotek brugt til byrådsal, da kommunekontoret gennemgik en større ombygning.

1982

Både Mastruplund og Støvring gymnasium blev

taget i brug i 1982. På skolen blev der holdt en utraditionel idrætsdag. Skolens elever blev fordelt på 34 lande med 11 personer på hvert hold og det hele blev afviklet som en mini-olympiade.

1983

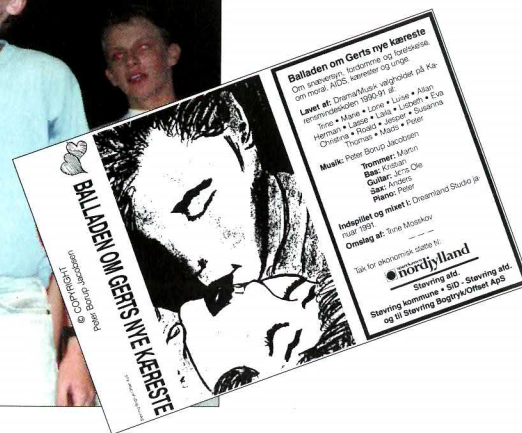
På skolen begyndte man at holde emnedage eller en emneuge, og som afslutning på en sådan, blev der holdt en kæmpe skolefest, hvor alle lokaler var i brug. Det første hold elever forlod skolen med eksamensbevis, og by-rådet forlod skolebiblioteket. Også de første tyverier og hærværk fandt sted.

1984

Fire kunstnere hjalp lærere og elever med at afvikle et emne, som blev kaldt "Udsmykningsdage". Det var keramikeren Thorvald Odgaard fra Nibe, billedkunstneren Bjørn Søndergaard fra Vorupør, væveren Anette Jessen fra Aarestrup og keramikeren Inge Kessler fra Støvring. Der blev konstateret frost- og vandskader på den nye skole.

1985

Skoleinspektør Svend Møller forlod skolen for at blive generalsekretær i Dansk Firma Idræt. Han afløstes af Jørgen Rasmussen, som kom fra

Storvorde. Emnedagene dette år handlede om Afrika. I tre dage beskæftigede alle eleverne, lærerne og tandklinikpersonalet sig med Afrika, og tidligere ulandsfrivillig Dorthea Nørgaard og håndværkere fra Internationalt Landsby Samarbejde i Bælum gav nogle spændende oplæg.

1986

Thea Dalsgaard rejste til Mariager skole og blev skoleinspektør der. Som ny viceskoleinspektør udnævntes Leif Pedersen. En syvende klasse og deres lærer Birgitte Johannsen var i dette år i fuld gang med at forberede et undervisningsforløb, hvori bl. a. indgik en studierejse til Kenya i Afrika. Jørgen Rasmussen forlod skolen for at vende tilbage til Storvorde, hvor han skulle være skoledirektør.

1987

Ole Corneliusen blev Karensmindekolens nye skoleinspektør. Han var oprindeligt vendelbo men kom fra en stilling i Stenstrup på Fyn. I august markeredes skolens 10-års fødselsdag med et kæmpe jubilæumsarrangement med ca. 1.000 deltagere. Skolen fik dette år besøg af en dansetrup fra Bulgarien, og der blev givet en flot opvisning i Mastruphallen.

1988

Skolen havde besøg af børnebogsforfatter Franz Berliner. Skolefritidsordningen Søhulen åbnede med Susanne Hald Kristensen som leder. Bedsteforældre kom på skolen som hjælpelærere i forbindelse med emnedage, og Støvring Pensionistforening var på rundvisning på skolen.

1989

I en hel uge var skolen omdannet til et helt selvstændigt og isoleret samfund kaldet Mastrup Lake City. På Valdemarsdagen fik skolen foræret en fane af Danmarkssamfundet.

1990

Der indkom kun en liste til skolebestyrelsesvalget, og derfor blev der ikke kampvalg. Årets emneuge havde fået titlen Wild West, og der blev lavet wild west lejr med totempæle, en saloon, western show, wild west-bio, o.s.v. Med "Balladen om Gerts nye kæreste" vandt skolens dramahold den store konkurrence, som Nordjyllands Amt stod for.

1991

"Samtale - ikke vold" eller "brug munden og ikke knytnæverne", var det store tema i de ældste klasser dette år. Instruktør og idémand bag materialet, som blev brugt, var tidl. oberst Fritz Bistrup. Dramaholdet var forskellige steder henne for at optræde med "Balladen om Gerts nye kæreste". Skolen sekretær Lene Schmidt rejste til Vejle og ny på denne vigtige post blev Dorte Thomsen.

1992

Skolen fik besøg af Peter Lembuya fra Støvring venskabsby Kisamis i Kenya. Skolen og eleverne havde på forskellig måde støttet projektet i Kisa-

Til dansk lærerne . Juni 1992

Til lykke med et helt usædvanligt
flot resultat af - formoder jeg -
en bevidst stave træning !

Jeres gennemsnit er flot - det højeste
jeg nogen sinde har oplevet på en
hel skole .

Gid mine klasser klarer sig blot
til nærmeste sesoir så godt . M.v.h.

ELENE STISEN
Helleristen 112
4700 Næstved
Tlf. 53 72 68 31

Elene Stisen

mis. Temaet for årets emnedage var "Den gamle By", hvor man havde skruet tiden 100 år tilbage. Pedelmedhjælper Ole Buje gik på efterløn.

1993

En indiansk dansetrup fra Mexico gav en forrygende flot opvisning i Mstruphallen. "Matematik over alle grænser" var overskriften for dette års emneuge. Søren Torbensen afløste Leif Pedersen som viceskoleinspektør. En elev (Laila fra 9.b) havde i en konkurrence vundet

en koncert med heavy rock-bandet "Boghandle", og den fik hele skolen lejlighed til at høre i Mstruphallen. Med udgangspunkt i bogen "Dværgen fra Normandiet" lavede 5. årgang sammen med deres lærere Ellen Christensen, Else K. Christensen og Anders Blach og kunstneren Britta Madsen en flot glasfrise til aulaen. 7.b og deres lærer Mie Thomassen vandt en avis konkurrence "Young Collection".

1994

Pia Raug kom og sang for og sammen med elever på skolen. Hanne Jørgensen udgav sin første bog. Ved cykelløbet "Stubræset" vandt 6. og 7. årgangshold fra Karensmindeskolen en cykel. Amerikanske pensionister fra Støvring højskole kom også i år på besøg og rundvisning på skolen.

1995

Mens lærerne og ledelsen tog på pædagogisk weekend overtog forældrene skolen og stod for undervisningen. Søren Torbensen udnævntes til skoleinspektør på Strib skole ved Middelfart. Ny viceskoleinspektør blev Jens Aarup-Kristensen, som bl. a. havde været lærer på Grønland i syv år. 33 studerende fra alverdens lande besøgte skolen. Chefkok på Rold Storkro, Morten Nielsen kom og viste forslag til sjove, spændende og anderledes madpakker som et led i den landsdækkende "Madpakkedag".

1996

Morten Nielsen kom igen sammen med pølsemager Erik Froulund fra Salling og gav tre 9. klasser smagsoplevelser på "Smagens dag". Arbejdstil-synet kræver, at udsagningsanlægget i sløjdsalen skulle skiftes ud. Det blev dyrt, og kom bl. a. til at gå ud over udskiftningen af gulvtæpper med linoleum. 3. årgang lavede sammen med Majbritt Bendixen og Ellen Christensen og kunstneren Britta Madsen flot tekstilkunst, som var inspireret af eventyr som Aladdin og Hodja fra Port o.s.v..

1997

Skolen fejrede 20-års jubilæum med en stor fest med ca. 1.000 deltagere. Efter spising på skolen gik alle i fakkeltog til Mastruphallen, hvor der var taler, musicalen "Mie og livet" blev opført af 8. og 9. klasserne, koret "Hellés engle" sang, og bandet "Jours Alone" spillede op til dans. I mange læserbreve protesterede forældrene over, at skolefritidsordningen på grund af pladmangel skulle være i klasseværelser efter skoletid. Den nye vandkunst-skulptur, som var designet af Aalborgkunstneren Peter Lange, blev stillet op i skolens aula.

1998

Støvring indledte samarbejde med en tysk og en polsk by. Det indebar bl. a., at skoleelever fra de tre byer skulle skiftes til at besøge hinanden. Der var indbrud på skolen, og en computer blev stjålet fra skolebiblioteket. Der blev udarbejdet en plan for tilbygning af fløj med syv nye klasseværelser samt et samlingslokale. En af skolens afholdte lærere; Kristian Ravn, døde kun 40 år gammel. Skolebibliotekar Ole Bové gik på pension.

1999

Skolen plagedes af dårligt indeklima efter svampeangreb. Det medførte, at taget over 8 - 9 klasseværelser skulle skiftes ud, hvilket betød en udgift på ca. 1.5 mill. kr., som kommunen fandt ved at give en tillægsbevilling. Der blev taget første spadestik til udvidelsen af skolen.

Børnehaveklasseleder Else Mortensen og pedel Johannes Sørensen, der begge havde været med lige fra skolens start, gik på henholdsvis pension og efterløn. Ny pedel blev Peter Lüchow.

2000

Den store flotte granitfugl blev stillet op på plænen foran skolens hovedindgang. Der blev holdt rejsegilde på tilbygningen, og senere blev den nye fløj indviet og taget i brug. To rapporter anslog, at renoveringen af hele skolen ville komme til at koste ca. 16 mill. kr. Skolens pigefodboldhold nåede langt i Ekstra Bladets store skoleturnering.

2001

9. klasserne og deres lærere, Birgit Borum Pedersen, Karen Christensen og Lisbet Boas Therkildsen lavede glad (og flot) kunst sammen med kunstneren Ib Hugo Adelborg i deres emneuge. Det blev til 20 relieffer, som blev hængt op i den nye tilbygnings fællesrum. Skolens musicalhold under ledelse af Helle Gudum og Jens Ole Thorup opførte "Klokkeren fra Notre

Dame". Vice-skoleinspektør Jens Aarup Kristensen blev udnævnt til inspektør på Løkken Centralskole, og han afløses af Jette Poulsen. Leif Pedersen gik på pension. Skolens sekretær Dorte Thomsen rejste til Kommune Data i Aalborg og afløstes af Anita Larsen.

2002

Hanne Jørgensen udgav sin sjette bog og digtede en jubilæumssang i anledning af skolens 25-års fødselsdag. Rengøringsassistent Tove Jepsen og de tre lærere Ellen Christensen, Birgit Bak og Finn Engen har været på skolen i alle 25 år.

Leif Pedersen

Skoleinspektør dalede ned fra himlen

At UH Moebæk

STØVNING: Skoleinspektør Ole Cornelussen fra Karensmindeskolen i Støvring kastede sig i går ud fra flere meters højde i iført tandem-faldskærm og assisteret af en hjælper, der sikrede at han nogle minutter senere kunne lande få meter fra skolebygningerne i Støvring.

Fest-anledningen til inspektørens frie fald og efterfølgende svæven med til hundredvis af vægende elever var at skolen i går kunne fejre en 8. og for første gang i sin historie kunne fløj til 8,4 mio. kroner. Viceskoleinspektør Jens Aarup havde derfor planlagt en

dag med mega-festivitas på skolen og i den forbindelse også lokket sin chef til at tage det store spring.

Dagen startede for elevernes vedkommende med køns-gespjanting og søvning imod kl. 10.30 blev de interviewede elever så deres ledere så ledt ud til et stort område op ad skolen og Støvring Gymnasium - hvis elever også fik lov til at forlade undervisningen.

Et stort, orangefarvet kryds på græsset angav det sted, hvor der skulle landes.

"Her på skolen har vi også haft en lang kamp, men vi vandt den også."

Ole Cornelussen, skoleinspektør

Snart gættede mange af de ældste elever, at der måske skulle ske "noget med faldskærme". Da et lille Cestnas Nordjysk Faldskærms Klub - fra fly - fra næsten himmel, fik gæstene nærmere sig.

Og tykke gæster til stede, var der i flyet også faldskærmspringere med et polsk og et tysk flag.

Inden skoleinspektøren og hans assistent sprang ud fra det høje, hoppede derfor

først fire andre mænd ud med flagene blafrende i vinden. Det udløste vild jubel og endnu højere blev fejringen, da endnu en faldskærmsfaldede sig ud, for det var nu rygtedes blandt både store og små, at skoleinspektøren var på vej ned.

Det er vist nok Ole, der kommer, meddelte en forlydelse af veninder, Stine Camilla, Sarah, Rikke og Lisa. Der kommer hans jubel, de de andre, mens skærmen nærmede sig jorden.

Øjeblikket senere havde inspektør og assistent gennemført faldforbindelsen. Det skete med en flere meter

lang, blid glidetur over græsset. Selv lagde Ole Cornelussen senere ikke skjul på, at han havde nydt oplevelsen. I en tale til eleverne kunne han desuden berøre til det Dasebrog, der engang for mange siden faldt ned under et slag i Fesland.

Her på skolen har vi også haft en lang kamp, men vi vandt den også, lod det fra inspektøren, bl.a. med henvisning til det store arbejde, det har været lagt i at få etableret den nye fløj på skolen

26. 8. 2000
LES MERE
SIDE 5

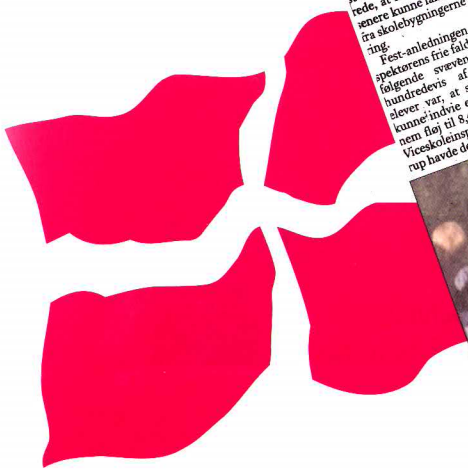

Assisteret af en hjælper fra Hørr Faldskærms Klub lykkedes det Ole Cornelussen at lande kun få meter fra skolen.

FOTO: MICHAEL BIGALLE

"Det gik op for dem, at skoleinspektøren var på vej ned til dem i faldskærm."

Elsebeth Buchhave Andersen

Lærer på Karensmindekolens siden 1986

I dag: Fortsat lærer på Karensmindekolens samt tillidsrepræsentant for lærerne.

”Fødselsdagsbarnet” har nok vokset sig stort, modent og ansvarsbevidst på mange måder. I hvert tilfælde er det synligt, at bygningerne er vokset i takt med et stigende antal elever.

Karensmindekolens har ligesom alle andre folkeskoler i dette land gennemgået en udvikling og gør det konstant. Nye organisations- og undervisningsformer afprøves, og skolen bombarderes med krav, nye udfordringer og forventninger fra mange sider.

Der er krav om større faglighed samtidig med krav om fokusering på den enkelte elevs personlige kompetencer, og der er krav om, at skolen skal måles på sine resultater! Dagligt oplever vi, der er en forventning om, at disse og mange andre krav bliver indfriet hurtigt. Alle ved, der er knaphed på ressourcer, og derfor stiller vi os gang på gang spørgende og undrende overfor den manglende sammenhæng mellem ønskernes størrelser, og pengene man fra lovgivernes side vil bruge på at udvikle folkeskolen i den bedste retning.

Lærerrollen er på mange måder ændret i takt med denne udvikling. Vi forsøger hele tiden at bruge det bedste fra de traditioner, vi har skabt, samtidig med, at vi udvikler os i forhold til samfundets udvikling og krav.

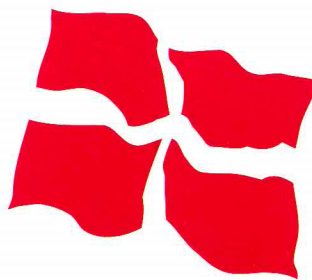
Hvis jeg skal drage noget frem, som set fra lærerøjne har gennemgået en stor udvikling i disse

mange år, er det, at der er kommet meget fokus på den sociale dimension.

Vi er lærere i en skole, hvor det ikke bare handler om faglighed, tidlig læsning og tidlige skolestart. Nej, vi taler også meget om det sociale.

Vi mener bestemt ikke, at børn skal lære mindre, fordi de arbejder med den sociale dimension, men det arbejde kan være forudsætningen for, at de overhovedet kan lære noget.

Vi lever i en individualiseret tid, og netop derfor er vi nødt til at betone det sociale endnu mere end tidligere. Vi vil give eleverne den allervigtigste lærdom, nemlig at de hører til i fællesskabet og give dem en tro på, at de duer til noget!

*Elsebeth Buchhave
Andersen*

Mie Hersted

Lærer på Karensmindeskolen 1985 – 1994

I dag: Ansat som lærer på Ådalskolen i Ringsted

Efter ca. 15 min. i toget på vej til Samsø på lejr-tur, udbrød Leif Pedersen spontant: "Indtil nu har det været en tæskendes god tur!!"

Claus i 5. klasse havde taget mine nøgler til sløjde-lokalet. – "Hvad vil du give for dem?" – "Et kys?" – "Bvadr!" – 10 min. senere kom Claus ind i depotrummet, hvor jeg stod. Med store hundøjne rakte han mig nøglerne – "Nu må du godt få dem!" – Claus fik selvfølgelig sit kys på kinden.

Efter 3 dages kanotur i den flotte svenske natur med en 8. klasse, sejlede jeg med Kirsten, der ellers var meget rejsevant.

"Hvem har egentlig lavet det her?" – "Hvad mener du?" "Alt det her med vandet der snor sig og træer og alt det?" "Jamen, det er da naturen selv!!" Stilhed – "Det er godt nok flot!" "Sådan noget her kunne mine forældre ALDRIG finde på! – Det vil jeg gøre med mine børn engang!"

- og sådan kunne jeg jo blive ved.

Mie Hersted

Hanne Jørgensen

Ansæt på Karensmindeskolen siden 1882

I dag: Fortsat lærer og skolebibliotekar på Karensmindeskolen

På et tidspunkt havde jeg en klasse til biologi, og vi kom til at snakke om nedbrydning i naturen. Altså: hvad sker der, når dyr dør? Hvor bliver de af? Æder ræven dem? – Eller hvad?.

Vi enedes om at lave et forsøg, og til det skulle vi bruge et dødt dyr. Et par af børnene kom fra gårde og var leveringsdygtige i både katte, grise og kalve! Heldigvis havde Henriette set en død høne hjemme på møddingen, og den blev godtaget til forsøget. Det skulle være hemmeligt og foregå langt borte. Fra tidligere forsøg vidste jeg, at lugtgenerne blev for store til, at det kunne foregå uden for klassen i buskene.

I stedet bar vi den MEGET døde høne over bag Mastrup Hallen og skjulte den i et tæt buskads. Vi satte en trådkurv over, så ræve, ulve og andre glubske dyr ikke skulle æde hønen.

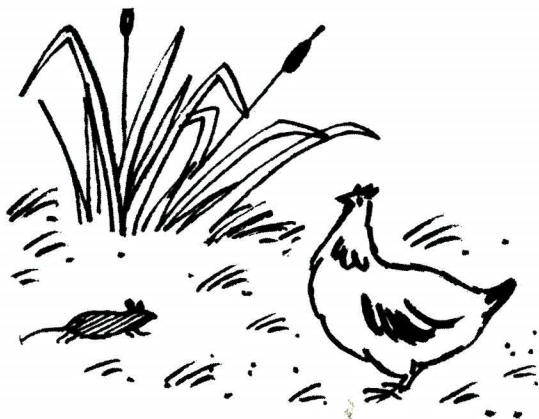
"Hva' så nu? spurgte børnene, da vi gik hjem. "Vent og se et par dage" svarede jeg hemmelighedsfuldt. Vi lavede skemaer med skalaen fra 0 – 10. Én som viste, hvor "levende" hønen var, og én som angav lugt/stank.

Børnene forstod det ikke helt, men med jævne mellemrum besøgte vi hønen, og de forstod mere og mere af de fantastiske ting, der sker i naturen. Da nedbrydningen var på sit højeste, slog 0 – 10 skalaen for lugt/stank slet ikke til, og et par af pigerne brækkede sig allerede, inden vi kom helt hen til "det arbejdende værksted". Og den døde

høne var pludselig igen blevet meget levende. Faktisk havde den flyttet sig lidt. – Ådselsgraven – fede hvide maddiker og andre myreflittige dyr var kommet på overarbejde, og det var et fantastisk skue. Det syntes børnene også, selvom de betragtede processen med afsky.

Vi førte vores skemaer og nærmede os for hver dag, der gik, 0. Ved det sidste besøg lå der kun et par knogler og nogle fjer tilbage. Børnene var virkelig imponerede. Naturen havde gjort rent bord

– SÅDAN!

Hanne Jørgensen

Birgitte C. Johannsen

Lærer på Karensmindeskolen 1980 – 1988.

I dag: Ansat ved Psykiatrifonden i København

I begyndelsen af 80'erne var biologi et stort/vigtigt og populært fag. Klaus Anker Hansen, Martin Sloth og jeg havde undervisningen. Vi havde aftalt at afholde "dyredag", hvor eleverne kunne medbringe deres kæledyr. Alle var begejstrede med undtagelse af rengøringspersonalet og Johannes. Starten var gået, og vi var forsamlet i biologilokalet. Trods larm og tumult kunne vi godt se at, Søren Lehmann manglede, og inden vi fik nået at gøre ret meget, kom Søren pavestolt ridende IND i lokalet på sin pony (i medium size). Det kan da kaldes engagement og succesoplevelse.

- Og så var der dengang, vi var på lejrskole i Skanderborg, hvor køen til isvafler blev for lang, og jeg gik bag disken.

Birgitte C. Johannsen

Dorte Thomsen

Skolesekretær ved Karensmindeskolen 1991 – 2001

I dag: Servicekonsulent ved KMD

Som sekretær på en skole får man mange sjove oplevelser, når eleverne skal hjælpes med dette og hint. Og som nyansat sekretær fik jeg lært på den "hårde" måde, at vigtighed for børn og voksne ikke takseres på samme måde.

Lille Charlotte fra 1. klasse kommer i et frikvarter og spørger, om hun må låne telefonen for at ringe til sin mor. Jeg spørger hende, om det er vigtigt eller, om hun kan vente med at tale med moderen til efter skoletid. Men det kunne absolut ikke opsættes til senere.

Jeg ringer op til moderens arbejde, bliver stillet om tre gange, inden jeg får moderen i røret. Charlotte får så overdraget røret og siger: "Mor må jeg godt få en kanin", og jeg kan høre, at moderen taler med store bogstaver over at blive forstyrret midt i arbejdet.

Jeg fik lært at spørge mere ind til problemet, inden eleverne kunne låne telefonen.

Jeg havde en dejlig kontakt til eleverne, og specielt til eleverne i den lille specialklasse, hvor jeg bestemt havde mange fordele. Eleverne var rigtig gode til at fabrikere madretter, hvilket helt sikkert skyldtes deres læreres store interesse for madlavning. Havde eleverne overskud af mad blev jeg altid budt. Jeg husker specielt en dag, hvor fire elever kommer gående fra hjemkund-

skabslokalet op gennem aulaen til kontoret. Den forreste elev kommer gående med en pande hoppende op og ned - alt i mens pandekagen vendes mange gange i luften hele vejen op til kontoret (heldigvis ved jeg ikke, om han tabte den på gulvet undervejs) Han bliver glad bakket op af de tre andre elever, der hver i sær går med tallerken, syltetøj og flormelis. Jeg får serveret en gennemluftet pandekage med syltetøj og sukker, og det var altid en dejligt afbrydelse – især for en slikmund som mig.

Jeg havde ti dejlige år på Karensmindeskolen med et dejligt personale og en masse søde elever, inden jeg søgte nye udfordringer, og jeg må indrømme, at jeg savner kontakten til ikke mindst de søjse unger.

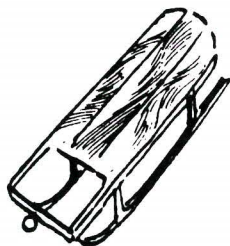
Dorte Thomsen

Leif Pedersen

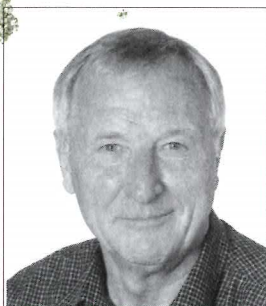
Ansæt på Karensminde-skolen 1977 - 2001

I dag: Pensioneret

En vintermorgen i begyndelsen af februar 1985 råbte min kone til mig, imens jeg stod under bruseren, at jeg roligt kunne gå i seng igen, for hun havde lige hørt i Nordjyllands radio, at Karensminde-skolen var lukket pga. snestorm og problemer med varmforsyningen. Jeg kravlede glad under dynen igen for kort efter at få en ny besked. Nordjyllands radio kom med en rettelse. Karensminde-skolen var alligevel ikke lukket. Spasmagere – sandsynligvis ældre elever – havde for sjov skyld ringet til radioen. Den historie lo vi meget af i 1985. I Politiken kunne man bl.a. læse, at af de 440 elever mødte ca. 150 i skole. Skal vi antage, at ski- og kælkebakkerne havde en varm dag i Støvring.

Leif Pedersen

Søren Torbensen

Ansæt som lærer 1993 – 1995

I dag: Skoleleder på nystartet Heldagskole i Middelfart

Jeg husker specielt én oplevelse, der skiller sig ud fra i øvrigt spændende og inspirerende hverdage. Jeg tror, at det var ved Byfesten i forsommeren 1994, at man lavede et cykelløb på en rundstrækning i Støvring by. Formålet var, at rytterne skulle skaffe sig sponsorer, og sponsoraterne gik til idrætsforeningen. Den rytter eller det hold der kunne køre flest penge ind, kunne vinde en cykel.

Karensminde-skolen tilmeldte et cykelhold bestående af: én skoleleder og en viceinspektør på tandem og 17 elever fra 5. eller 6. klasse i en hale derefter. Hver elev havde på sin cykel monteret en vimpel med et bogstav, der selvfølgelig til sammen skrev "Karensminde-skolen", - så der var faste pladser! Derudover var hver elev bærer af trøje eller lignende med logoer fra vores sponsorer. Så vidt jeg husker, kørte vi kr. 22.000 ind og vandt cyklen, der fandt sin nye ejer ved lodtrækning blandt eleverne. Det var en regnfuld dag, så jeg er sikker på, at oplevelsen står lyslevende i erindringen hos alle, der var en del af "Touren".

Søren Torbensen

Thorkild Thorn

Ansæt som lærer på Karensmindeskolen siden 1979

I dag: Fortsat lærer på Karensmindeskolen

Hvis man som lærer vil skifte skole for at komme på et nyt lærerværelse, kan det være smart at blive ansat på en ny skole under udbygning. Jeg kom til Karensmindeskolen i 79, og har siden arbejdet på 3 lærerværelser uden besværet med at søge andre steder hen.

Det første var et smalt grupperum i den nuværende indskolingsfløj. Her var jeg også til ansættelsessamtale, hvor jeg ved den lejlighed kantede mig bordet rundt og fik hilst på skolenævnet og et par kommende kolleger. Herefter fik jeg anvist en stol for bordenden med tekøkkenet i ryggen. Svend Møller bød på øl eller vand, og jeg satsede på, at det kunne gå med en øl, - det kunne det! I rummets modsatte ende var der fem høje skabe, som var lærernes samlede materialerum. Der fandtes også en telefon med en hylde i A4-format. Ingen snakkede om lærerarbejdspladser på den nye skole, men vi kom hinanden meget ved, der var en vis pionerånd og alle hængede om fredagshyggen, når skolen lukkede kl. 13, og vi gav os tid til en øl eller vand og en snak om løst og fast, før vi gik hjem på weekend.

Da skolen fik en finger mere bygget til, rykkede vi op i nr. 30, som egentlig var et almindeligt klasseværelse. Det gav selvfølgelig pludselig en masse plads, så hulestemningen forsvandt. Men vi har nok kun været der et par år, for jeg

forbinder ikke rigtigt noget med lokalet. Måske fordi alle vidste, at det var meget midlertidigt.

I ca. 1984 kunne vi så endelig rykke ind i det nuværende lærerværelse. Et stort, indbydende lokale med masser af gule murstensvægge, beige-farvede gardiner, grønt nålefiltgulv, træværk i svenskrød og grøn umbra, knaldrøde hængelamper over bordene og med selvstændig køkkenafdeling bag en halvmur. Endelig må ikke glemmes, at der var mekanisk loftsudsugning. Jeg havde indtil da som ikke-ryger inhaleret for adskillige tusinde kroner gratis røg, men kom nu på nedtrapning. Der var også lavet et mødelokale med adgang fra lærerværelset. Hertil blev indkøbt særlige møde-møbler, der berettigede til det pompøse navn: konferencerummet.

Det var selvfølgelig det rene slaraffenland; nu var vi virkelig ansat på en stor moderne virksomhed. Men vi glemte ikke, at vi var kommet af små kår, så vi havde - og har stadig - hvert sit krus med navn på. Det hænger på sit sømbræt på væggen, og her henter vi det og stiller op i køen med de andre 45 for at få vores livsnødvendige kaffe eller te. Fredag er fortsat vores traditionelle franskbrødsdag, hvor vi står på nakken af hinanden for at få skåret og smurt. Fødselsdagsbrød udløser almindelig jubel.

Med årene har vi fået opvaskemaskine, - der desværre ikke vil fylde og tømme sig selv, hvor-

for vi har svært ved at leve uden en piccoline, for lærere skal have meget i deres hoveder. Rygerne har overtaget konferencerummet og sidder bag nymonterede ruder i væggen, så vi stadig har kontakt med hinanden. Det lægger vi nemlig meget vægt på, for holdånden er intakt og omsorgen for hinanden fremherskende. Travlheden, som er taget til med årene, krydres med humor og i pressede situationer galgenhumor.

Det er nok derfor, at så mange af os er blevet på stedet gennem alle årene. Heldigvis kommer der efterhånden nye unge kolleger, som går fint i spænd med vi ungdommelige gamle. Så efter lærerværelsets nylige reovering, er det kun det flossede betræk på de ældste stole, der røber, at 25 år er gået.

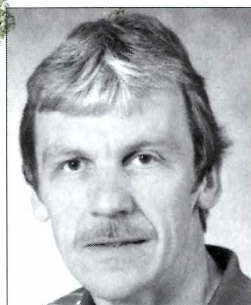
Susanne Grøndahl

Skolebestyrelsesformand fra 1. april 2002

Som ny i skolebestyrelsen fra 1. april 2002, er mit kendskab til Karensmindeskolen set fra den side selvsagt meget lille. Men jeg har allerede oplevet stor åbenhed samt stor interesse fra både lærere samt ledelse for skolebestyrelsens arbejde.

Noget af det, der har gjort størst indtryk på mig, er, hvor gode børnene igennem nu 25 år har været til at passe på deres skole, man ser ikke som på mange andre skoler hærværk og grov nedslidning.

Desuden er jeg imponeret over det store arbejde, som både lærere og elever lægger i den årlige emneuge, hvor hele skolen er med – I år har det været flot at se de mange udstillinger fra "hele verden".

Thorkild Thorn

Susanne Grøndahl

Karensmindeskolesangen

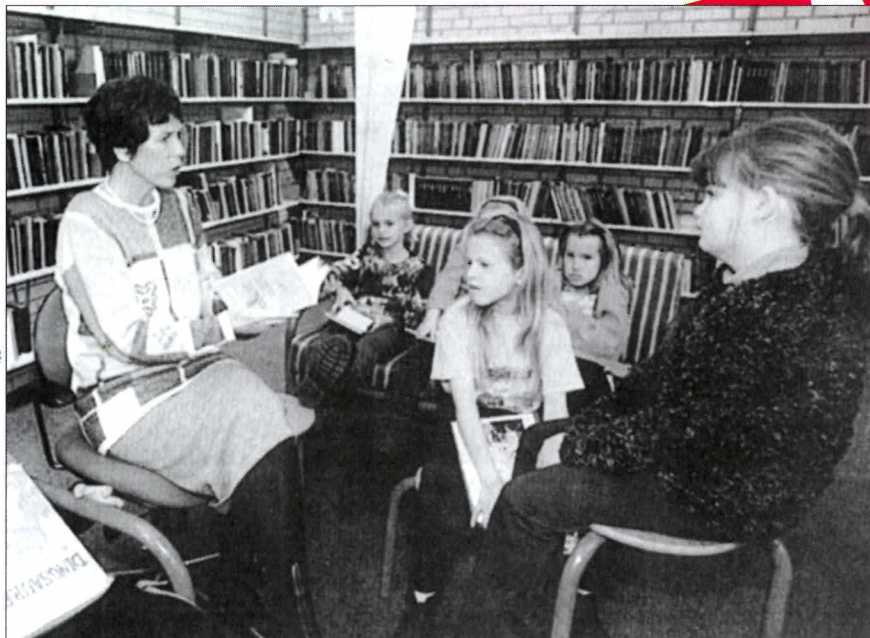
Vores skole bliver brugt
på massevis af måder.
Vi skal trives og få bugt
med nog'n af livets gåder.
Hvis vi selv vil hjælpe med
bli'r det alletiders sted
her på Karensminde.

Vores skole er så lang,
men hvis vi alle synger
høres det på hver en gang,
og hele hytten gynger.
Når vi alle synger med
er det alletiders sted
her på Karensminde.

Hanne Jørgensen

Vores skole ligger flot
det bedste sted i landet,
vi må passe rigtig godt
på den og alt det andet.
Hvis vi alle hjælper med
bli'r det alletiders sted
her på Karensminde.

*Hanne Jørgensen i gang med
Bennys Jul*

Det første stik - men ikke det sidste

1.
For lille det blé den
og kår'ne for trange.
Så noget skú der ske, men
forhandlinger lange
trak ud og var svære
og ik' te at bære.

2.
Ret åben det blé den.
Skú det vær' moderne?
Nej! – Ik' "åben plan", men
med kik til hver stjerne.
For a' skulle taget.
Uha, der blev klaget.

3.
Nog'n svampe de åd den.
Men nu er det ovre.
Den tid var så streng, men
det næste bli'r sjov're.
Uha, vi ka' liét.
Begynd byggeriet.

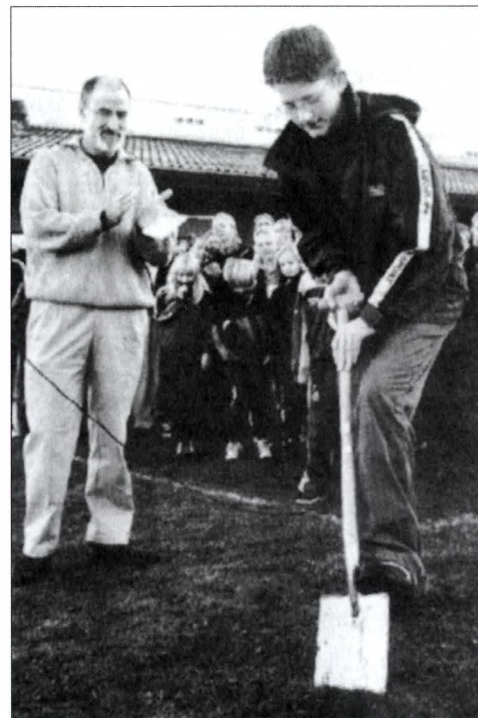
4.
Fra nu á så får den
et helt nyt image.
Det bli'r hammerdyrt, men
vi må ikke klage.
Åh, du Karensminde -
den bedst' - nogensinde.

5.
Et "stik" nu det får den.
Dog ikke det sidste.
Nu er det i gang, men
hvis bare vi vidste
hvornår vi kan finde
dig klar - Karensminde

6.
Lidt usund det var den,
og klimaet inde
var ikke så godt – men
nu står man på pinde.
Er klar før du aner
med mandskab og kraner.

7.
Så stor nu det bli'r den
kommunens den før'ne.
Det gik først lidt trængt, men
nu er vi jo kør'ne.
At "stikket" er hjemme
kan alle fornemme.

Hanne Jørgensen, 1999

*Elevrådsformand Rasmus
Thomsen Ingstrup tager det
første spadestik.*

Karensmindeskolens fødselsdagssang

Melodi: Karensmindesangen

Vores skole fylder år.
Den er nu femogtyve.
Fin og flot den stadig står-
det si'r vi ud'n at lyve.
Vi hjalp alle sammen med,
så det blev det dejligt sted
her på Karensminde.

Vores skole har haft svamp
de mærkeligste steder
Nu' de væk – det var en kamp-
Og vi os alle glæder,
for med denne svampekur
syn's vi, at det hele du'r
her på Karensminde.

Vores skole voksed' ud,
når kår'ne blev for trange.
Step by step – og skud for skud
og gangene blev lange.
Børnetallet opad gled.
Alle ville være med
her på Karensminde.

Vores skole har lagt hus
til hundred'vis af poder.
De har hørt et vingsus
af ånd og ny metoder.
Børnene får noget lært.
Det er ikke særlig svært
Her på Karensminde.

Vores skole fejres ska'
med flag og glade sange.
Håber, den får fødselsda'
ja, massevis af gange.
Den er stadig ung og flot
og det går så godt så godt
her på Karensminde.

Hanne Jørgensen

Skolens ansatte 2001-2002

Ansatte på skolen kontor

Ole Corneliussen, Skoleinspektør
Jette Poulsen, Viceinspektør
Anita Larsen, Skolesekretær

Ansatte lærere

Anders Blach
Anette Ravn
Birgit Bak
Birgit Borum Pedersen

Bent Skovgaard Olesen
Elsebeth B. Andersen
Ellen Christensen
Else K. Christensen
Finn Engen
Helle Gudum
Hanne Jørgensen
Helle Mogensen
Inger Bødker
Jette Houen Larsen

Jeanette H. Jensen
Jannie Lynge Johansen
Jane Overgaard
Jens Ole Thorup
Karen Christensen
Klaus Anker Hansen
Klaus Stenild Andersen
Leif Andersen
Lise Bregnhøj
Lotte Fruergaard
Lene Gadegaard
Leif Jensen
Louise Kaasgaard
Lars Laursen
Lis Rasch
Lene Porsborg-Smith
Lisbet Boas Therkildsen
Majbritt Bendixen
Margit Kappel Jensen
Maja Olsen
Martin Sloth Andersen
Ole Kloster
Peter Bennike
Rie Langkjær
Søren Harpøth Østergaard
Susanne Kallermann Hansen
Sussie Mersholm
Torben Jakobsen
Thorkild Thorn
Ulla Bundgaard
Vibeke B. Hansen

Ansatte servicemedarbejdere

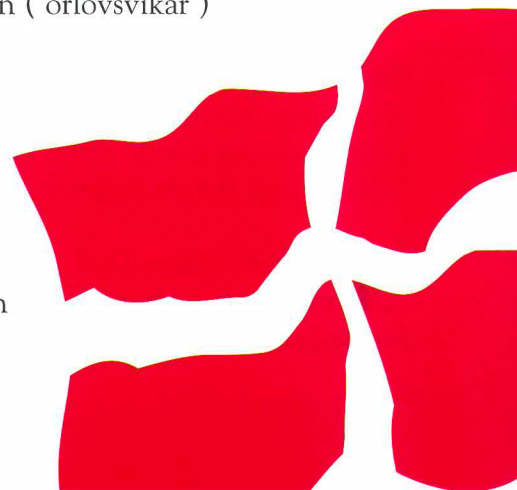
Peter Lüchow, Serviceleder
Steen Dyrland, Servicemedarbejder
Holger Johannes Olsen, Servicemedhjælp

Ansatte rengøringsassistenter

Marianne Laugesen
Vera Henningsen
Tove Jepsen
Lise Lotte Madsen
Dorthe Kjær Skov
Karin Nørlem
Kirsten Jensen
Else Marie Laursen

Ansatte på SFO Søhulen

Anni Iversen (leder)
Lilli Rasmussen (souschef)
Smilehullet
Lillian Theil
Smilehullet
Mia Guld Sørensen
Smilehullet
Marianne Nielsen (orlovsvikar)
Smilehullet
Hanne Hansen
Smilehullet
Inge Jensen
Smilehullet
Tina Schau
Smilehullet
Randi Hasselgren
Smilehullet

Grete Kristensen (jobtræning)
Smørhullet
Eva Hedegaard
SmørhulletSmørhullet
Annette Petersen
Smørhullet
Lotte Bjerregård
Smørhullet
Ellen Winther
Smørhullet

Charlotte Esbengaard (jobtræning)
Smørhullet
Mona Olesen
Smørhullet
Morten Nørgård
Smørhullet
Karin Nørlem
Morgenåbner

Bagside foto:

Leif Pedersen, Mie Hersted, Steen Dyrhund, Peter Lüchow, Klaus Anker Hansen, Klaus Stenild Andersen, Søren Torbensen, Martin Sloth Andersen, Svend Møller, Peter Bennike, Leif Jensen, Johannes Sørensen.

Finn Engen, Lene Schmidt, Ellen Christensen, Lise Bregnhøj, Else Mortensen, Ester Sørensen, Ingrid Saddolin, Karin Nørlem, Mary-Ann Jespersen, Lars Laursen, Bent Skovgaard, Randi Hasselgren, Else Marie Laursen, Ole Kloster, Mona Olesen, Jeanette Jensen, Lis Rasch, Jane Overgaard.

Eva Hedegaard, Ole Bové, Anders Blach, Lene Porsborg-Smith, Jens Ole Thorup, Ane Rikke Winther, Susanne Hald Kristensen, Anette Petersen, Lotte Bjerregård, Inge Jensen, Karen Christensen, Lisbet Boas Therkildsen, Vibeke B Hansen, Else Christensen, Lene Gadegaard, Louise Kaasgaard.

Birgit Bak, Lena Nielsen, Elsebeth Buchhave Andersen, Hanne Jørgensen, Lise Lotte Madsen, Ingrid Nicolajsen, Inger Bødker, Jette Houen Larsen, Rie Langkjær, Ulla Bundgaard, Sussie Mersholm, Holger, Anette Borup, Anita Larsen, Thea Dalsgaard, Maja Olsen, Margit Kappel Jensen, Tove Jepsen, Birgit Borum Pedersen, Kirsten Jensen, Rigmor Sørensen.

Lene Laursen, Lillian Theil, Anni Iversen, Vibeke Verwohlt, Dorte Thomsen, Anette Ravn, Susanne Kallermann, Vera Henningsen, Ole Corneliussen, Jette Poulsen, Torben Jakobsen, Thorkild Thorn, Jannie Lynge Johansen, Erna Nielsen.

